

Santa Margarida de Vila-seca

L'Esquirol

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Mas de Santa Margarida (Sant Martí Sescorts)
Emplaçament	Pel camí de Biquideres que surt de la carretera de Vic a Camprodon C-153.
Alçada:	735 m

Coordenades:

Latitud:	42.05725
Longitud:	2.33352
UTM Est (X):	444853
UTM Nord (Y):	4656348

Classificació

Número de fitxa	08254-174
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Barroc
Segle	XVII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Catàleg de béns a protegir POUM 2007, E5. Bé d'interès local.
Número inventari	Sí. IPA: 35431.
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Restringit
Ús actual:	Estructural
Titularitat	Privada
Titular:	08254A011000040000KK

Fitxes associades:

[Frontal de Santa Margarida de Vila-seca](#)

[Mas de Vila-seca](#)

Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González

Descripció

La capella de Santa Margarida es troba adossada al mas de Santa Margarida, antigament anomenat Vila-seca.

És d'una nau, de planta rectangular, orientat en direcció est a oest.

La coberta és de teula àrab, a dues vessants, i el carener paral·lel a la façana principal.

El portal és d'arc de mig punt amb dovelles de pedra, sobre el que hi ha un petit òcul. La façana principal també presenta un campanar d'un ull.

Els murs són de pedra lligada amb morter de calç, i conserven part de l'antic arrebossat, amb carreus regulars en els angles.

Història

Les primeres referències documentals de la capella de Santa Margarida són del segle XIII, però els seu origen pot ser més antic.

Era un petit monestir de donades que servien a la santa i cuidaven el culte de la capella; la primera donada que consta és Ermessenda Pasqual l'any 1255. La capella formava part de la parròquia de Sescorts.

L'any 1277 es van convertir en comunitat estable o jurídica. La documentació no parla de la regla que seguien, però segons la historiografia posterior, eren augustinianes.

La primera prioressa del monestir de Santa Margarida, Ermessenda Pasqual va comprar l'any 1282 el mas Vila-seca, veí de la capella, al noble Dalmau de Rocasalva i a la seva muller Cília.

Al segle XIV la comunitat, degut a l'aïllament del lloc i la seva pobresa, es va traslladar al carrer Sant Pere, extramurs de Vic.

La capella de Santa Margarida de Vila-seca va continuar, com el mas, sota la propietat de les monges de Vic, cuidada per un sacerdot que, al extingir-se la comunitat a finals del segle XVI, va perdre el nom de prior.

La capella actual va ser reedificada pels volts de l'any 1620, adossada al mas, a un centenar de metres de la primitiva, de la que només se'n coneix el setial, al lloc on ara hi ha un pedronet.

A la capella es reunia el comú o universitat dels termes de Curull i de la Vola, als quals estava unit Sescorts. L'any 1823 va ser desamortitzada o secularitzada la finca del priorat o mas de Santa Margarida.

Bibliografia

FENOY, E.; PANADÈS, J. (2007). Catàleg de béns d'interès arquitectònic, natural i cultural a protegir.

POUM. L'Esquirol: Ajuntament de L'Esquirol.

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1992). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (L'Esquirol).

PLADEVALL i FONT, A. (1969) "Santa Margarida de Vila-seca de Sescorts". Hoja Diocesana, núm. 453 (agost).

PLADEVALL, A. [et al.] (1986) "Santa Margarida de Vila-seca". Catalunya Romànica, III, Osona, II. Barcelona: Ed. Gran Enciclopèdia Catalana, p. 579-583.

RIPOLL i VILAMAJOR J. (1823) Document demostratiu de l'origen i antiguitat del monestir de Religiosos de Santa Margarida, en la parròquia de Sant Martí Sescorts, bisbat i corregiment de Vich, que publica D.J.R.V. Vich: Ignasi Valls.

RUBIÓ i SERRAT, A. (2010) "Santa Margarida de Vila-seca: mas i monestir". Els Cingles de Collsacabra, nº 64. Tavertet: Amics dels Cingles de Collsacabra, p. 28-31.

